

Віншуем з 76-мі ўгодкамі абвяшчэння БНР!

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ—ВІЛЬНЯ—БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№8(64)

25 сакавіка 1994 г.

Копіт 150 руб.

3 ХРОНІКІ ТЫХ ДЗЁН

Сталася тое, чаго ўсім сэрцам сваім і ўсёй душою жадае здаўна сьвядомы сваіх правоў і сваіх патрэб беларускі народ: у Менску, які за час вайны абярнуўся ў галоўны цэнтар беларускага нацыянальнага руху, Рада Беларускай Народнай Рэспублікі ў ноч з 24 на 25 сакавіка апавясыціла дзяржаўную незалежнасьць Бацькаўшчыны. Рада БНР, выбраная Усебеларускім зьездам 30 сьнежня 1917 года, разганьнем більшавікамі, і дапоўненая членамі Беларускай Вайскавай Рады, земстваў, местаў і нацыянальных меншасцяў, гэта першае правамочнае краёвае прадстаўніцтва Беларусі, гэта — "прадпарлямант" яе, ядыная ўстанова, якая можа прамаўляць ад імя ўсяго краю Беларускага... Цяпер Беларусь разарвала пугу, каторымі была звязана звыш 100 гадоў з чужой дзяржавай, і мае права сама й толькі сама гаварыць за сябе. На плянарным паседжаньні Рады, адкрытым старшынём яе І.Серадом а 5 гадзіне паабедзе 24 сакавіка, фракцыя Беларускай Сацыялістычнай Грамады прапанавала прыступіць да разгляду прэакту незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі. Хаця проці гэтай прапановы была частка радных, якія лічылі яе несвоечасовай, аднак пры галасаваньні за неадкладны разгляд прапановы выказалася пераважная большасьць членаў Рады. Тады прыступілі да нарады аб справе незалежнасьці, якая трывала да 5 гадзін раніцы 25 сакавіка. Пры наэлектрызаванай атмасфэры ў залі Рада вялікай перавагай галасоў ухваліла гэткую пастанову: "Рада Беларускай Народнай Рэспублікі абвешчае Рэспубліку незалежнай і выдае стасоўную ўстаўную грамату". Мяставая група, складзеная з прадстаўнікоў небеларускае нацыянальнасьці, падала голас проці пастановы, але засталася ў Радзе. Земцы ў колькасці 9 асоб заявілі аб сваім выхадзе. Ад падачы голасу ўстрымаліся прадстаўнікі злучанай жыдоўскай сацыялістычнай групы і "Поалей Ціон". Прынятыя пастановы Рады было спаткана шумным і гарачым прывітаньнем прысутных у залі. І пры першых праменьнях сонца — гэтага вечнага сымвала жыцця й свабоды — раздаўся моцны дружны кліч: "Няхай жыць незалежная вольная Беларусь!" На гэтым быў зроблены перапынак да 12 гадзіны ў дзень 25 сакавіка. Пасьля адкрыцця далейшай нарады быў прыняты тэкст устаўной грамату.

(Паводле газэты "Томан").

О, Божа ўсяўладны, о, Божа магутны, пазбаў Беларусь ад напасыці; дай волю краіне і нам шматпакутным дай сілу, надзею і шчасьце!

Цябе, Божа, молим у сьпэве сугучным: зьяві сваю добрую волю!

О, Божа ўсяўладны, о, Божа магутны, пашлі нам шчаслівую долю!

АДСЬВЯТКАВАЛІ КАЛЕКТЫВАМ

Днямі ў Гарадзенскай гарадзкой бібліятэцы імя Макаёнка ўпершыню адсьвяткавалі 76-ыя ўгодкі абвяшчэння БНР.

— Раней мы не адзначалі гэтае сьвята, — кажа дырэктар бібліятэкі Г.Рыбалка. — І не таму, што ня ведалі. Проста была

Мы — дзеці Твае, мы з пакораю просім: пазбаў нас ад цяжкае мукі! Мы лёс Беларусі і наш лёс прыносім Табе ў справядлівыя рукі.

О, Божа ўсяўладны, о, Божа магутны, пазбаў Беларусь ад напасыці; дай волю краіне, і нам шматпакутным дай сілу, надзею і шчасьце.

Янка ЗОЛАК

забарона казаць нешта пра падзеі на нашай зямлі напачатку XX стагоддзя. Сёлета мы адсьвяткавалі калектывна 76-ы ўгодкі за шклянкай гарбаты. Успомнілі тых, хто ўжо тады хацеў бачыць Беларусь незалежнай і заможнай.

Г.У.

3-я Устаўная Грамата Рады Беларускае Народнае Рэспублікі

Год таму назад народы Беларусі разам з народамі Расеі скінулі ярмо расейскага царызму, які найцяжэй прыціснуў быў Беларусь; ня пытаючыся народу, ён кінуў наш край у пажар вайны, якая чыста зруйнавала гарады й вёскі беларускія. Цяпер мы, Рада Беларускай Народнай Рэспублікі, скідаем з роднага краю апошняе ярмо дзяржаўнай залежнасьці, якое гвалтам накінулі расейскія цары на наш вольны й незалежны край. Ад гэтага часу Беларускай Народнай Рэспубліка абвешчаецца незалежнай і вольнай дзяржавай. Самі народы Беларусі ў васобе Устаўнага Сойму пастаюць аб будучых дзяржаўных зьвязях Беларусі. На моцы гэтага траціць сілу ўсе старыя дзяржаўныя зьвязі, якія далі магчымасьць чужому ўраду падпісаць і за Беларусь трактат у Берасьці, што забівае на сьмерць беларускі народ, дзелачы зямлю яго на часткі. На моцы гэтага ўрад Беларускай Народнай Рэспублікі мае ўвайсьці ў зносіны з зацікаўленымі старанамі, прапануючы ім перагледзець тую часціну Берасьцейскага трактату, якая датычыць Беларусі, і падпісаць мірную ўмову з усімі ваяваўшымі дзяржавамі. Беларускай Народнай Рэспубліка павінна абняць усе землі, дзе жыць і мае лічбённую перавагу беларускі народ, а ласьне: Магілёўшчыну, беларускія частцы Меншчыны, Гарадзеншчыны (з Горадні, Беластокам і інш.), Віленшчыны, Віцебшчыны, Смаленшчыны, Чарнігаўшчыны й сумежных частцей суседніх губэрняў, заселеных беларусамі. Беларускай Народнай Рэспубліка зацьвярджае ўсе тыя правы й вольнасьці грамадзян і народаў Беларусі, якія абвешчаныя Устаўной Граматай ад 9 сакавіка 1918 року. Абвешчаючы аб незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі, Рада яе пакладае свае надзеі на тое, што ўсе любячыя волю народы дапамогуць беларускаму народу ў поўнай меры здзейсьніць яго палітычна-дзяржаўныя ідэалы.

Рада Беларускай
Народнай Рэспублікі.

«НЕ БЫЦЬ ЖАБРАЦТВУ НА НАШАЙ ЗЯМЛІ»

Мітынг пад такім лёзунгам адбыўся ў Горадні 22 сакавіка. Ён быў зарганізаваны гарадзенскай гарадзкой радай БНФ і грамадзка-палітычным аб'яднаньнем імя Каліноўскага.

Сабралася прыкладна каля тысячы чалавек. Арганізатары акцыі зрабілі аналіз сучаснага эканамічнага і палітычнага становішча на Беларусі. Былі зроблены пераконаўчыя высновы аб няздольнасьці ўраду Кебіча і пракамуністычнага Вярхоўнага Савету вывесці грамадства з крызісу, які стаў магчымым, у асноўным, дзякуючы іхняй непрафэсійнай дзейнасьці на працягу апошніх трох гадоў. Увага прысут-

ных ыла прыцягнута таксама да маючых адбыцца прэзідэнцкіх выбараў і выбараў новы Вярхоўны Савет. На жаль, шмат якіх з выступаючых зачыталі свае прамовы з паперак.

Больш цікавай і жывой атрымалася другая частка мітынгу, калі да мікрафону пачалі падыходзіць усе жадаючыя.

— Дзяржавай не павінны кіраваць ні токар, ні кухарка, — гаварыў адзін рабочы, які прапрацаваў каля станка ўсё сваё жыццё і амаль 20 гадоў быў у кампартыі. — Будучыня толькі за прафэсійна працуючымі сумленнымі палітыкамі, якія выяўляюць інтарэсы народа. Вось чаму я буду падтрымліваць кандыдатуру на прэзыдэнта краіны толькі ад БНФ.

Хоць рэктар ГДУ і адмовіў у арэньдзе памяшканьня, вабласная канфэрэнцыя БНФ адбылася

Днямі ў памяшканьні турцэнтру КАФ "Бацькаўшчына" адбылася вабласная канфэрэнцыя БНФ. На канфэрэнцыю зьехалася 45 дэлегатаў амаль з усіх раёнаў Гарадзеншчыны.

Са справаздачным дакладам выступіў старшыня вабласной Рады БНФ спадар Мікола Баўсюк. Ён расправёў прысутным пра сучасны палітычны момант так: "Пра расейскія сілы на Беларусі каб захаваць уладу, імкнуцца інкарпаваць напу Бацькаўшчыну ў склад суседняй дзяржавы. Калі ж гэта ім ня ўдасца здзейсьніць, то яны для захаваньня першай не адмовяцца скарыстаць зброю".

Далей слова трымаў спадар К.Жынь, які зазначыў, што для правядзеньня канфэрэнцыі заранёў была пададзена заява

на імя рэктара ГДУ з просьбай дазволіць правесці вабласны сход на факультэце беларускай культуры й гісторыі унівэрсытэта. Але ў просьбе спадар Ківач адмовіў.

У "розным" узяў слова пэнсьянэр В.Жук. Ён падрабязна пазнаёміў дэлегатаў з праграмай стварэньня ў Менску рэспубліканскай альтэрнатыўнай вэтаранскай арганізацыі, на якой спадар Жук быў дэлегатом ад Горадні. Прысутныя ўхвалілі захады Жука па стварэньні на Гарадзеншчыне такой жа арганізацыі.

У працы вабласной канфэрэнцыі БНФ ўзяў удзел каардынатар Сойму БНФ спадар В.Сіўчык.

Г.У.

25 сакавіка 1994 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Для беларусаў - гэта самае вялікае сьвята

76-ы ўгодкі абвяшчэння БНР - гэта вялікае сьвята для ўсіх сумленных беларусаў. Да рэдакцыі напярэдадні 76-ых ўгодкаў наведваюцца самыя розныя людзі - камэрсанты, лекар, служачыя, рабочыя, вэтэраны, каб выказаць свае пачуцці да слаўнай гадавіны беларускае дзяржавы.

Вікенцій Жук, пэнсіянэр: "Напярэдадні сьвяткавання ўгодкаў хачу нагадаць, што яны адбудуцца ня ў прасты час. Пэўныя сілы яскрава паказалі ўсім, што ім суверэнная Беларусь непатрэбная. Нам жа, тым, хто сэрцам перажывае за Бацькаўшчыну, чужы такое балюча. Колькі можна зьневажаць краіну, народ, мову, культуру, колькі можна абражаць тых, каму хочацца адрадыць свае вытокі. Асабіста я не прымаю на лік патрыётаў тэрмін "нацыяналіст". Чаму гэтым абразлівым зваротам абзывают нас? Чаму людзей, якія змагаюцца за Радзіму, у іншых краінах называюць героямі, а не нацыяналістамі. Чаму ў самой Расеі тых самых баркашоўцаў, ампілаўцаў, макашоўцаў не ганьбяць за тое, што яны мрояць зрабіць Расею адзінай і незалежнай? На ўсе гэтыя пытанні адказаць проста. Вельмі шмат на нашай зямлі чужых наежжых людзей, якім усё беларускае, што коста ў горле. Колькі ж можна прыцець іх выбрыкі, даваць ім аднолькавыя правы, называць грамадзянамі Беларусі. Я не заклікаю да варажнечы. Але я патрабую, каб тыя, хто жыве на нашай зямлі, карыстаюцца здабыткамі нашага народа, не абражалі беларушчыну, не перашкаджалі нам сьвятка-

ваць нашы сьвяты й адраджаць беларускую дзяржаву."

Юры Парховіч, камэрсант: "76-ы ўгодкі - вялікае сьвята й гэта добра, што мы яго сьвяткуем. Такія сьвяты аб'яднаюць беларусаў, задзіночаюць нацыю. Чым больш будзе такіх сьвятаў, тым лепей будзе нам, беларусам, пачуваць сябе народам. Ад сябе, як камэрсанта, дадам, што большасць людзей, якія займаюцца малым ці вялікім бізнэсам, прыязна ставяцца да ўсяго беларускага. Мы таксама хочам, каб у свеце ўспрымалі беларускіх камэрсантаў, як прадстаўнікоў цывілізаванай, дэмакратычнай дзяржавы. Мы за тое, каб беларускі народ быў гаспадаром на сваёй зямлі, і каб добрыя мары суайчыннікаў спраўдзіліся. Бізнэсмэны Беларусі не пашкадуюць ні сродкаў, ні якіх, кольвечы, іншых высілкаў."

А.Ваўковіч, мэдык: "Я веру толькі ў сваю дзяржаву, у яе сьвяты, бо змалку гадаваўся ў сям'і, дзе да свайго, роднага, было шмат павагі. Упэўнены, што сьвяты, зьвязаныя з дзяржаўнасцю нашай Бацькаўшчыны, з кожным годам будуць здабываць усё больш і больш прыхільнікаў, набіраць аўтарытэт. Асабіста я - веру ў будучыню Беларусі, і, як магу, спрыяю яе стаўленьню. Мне 20 год і за такім як я - юдучыня. Якія б вэтэранскія сілы сьведомы не разбуралі тое, што мы імкнемся стварыць зараз, у іх няма перспектывы. Наша пакаленьне адрадыць Беларусь і яе традыцыі."

Запытаў Г.АСТРОУСКІ.

...Але не для ўсіх

25 сакавіка... Для некаторых гэты дзень зьяўляецца сапраўдным сьвятам, нягледзячы на тое, што яго значнасьць не прызнаная на дзяржаўным узроўні. "А якія асацыяцыі ўзнікаюць у Вас пры ўспаміне пра гэтую дату?" - з такім пытаньнем наш карэспандэнт звярнуўся напярэдадні да гарадзенцаў, якіх сустраў на вуліцы, каб высветліць, што яны ведаюць пра гэты дзень. Было апытана 19 чалавек. Большасць рэспандэнтаў, акрамя слова "ніякіх", нічога не змагла адказаць. Толькі пяцёра далі больш зьмястоўныя адказы.

А.Козін, пэнсіянэр: "Нядаўна прачытаў у газэце, што ў гэты дзень БНФ зьбірае людзей на плошчу ў Менску, каб шпосіць сьвяткаваць, а што - сказаць не магу".

А.Сенкевіч, "проста юнак": "Здаецца, у гэты дзень была створана БССР".

П.Дзяжко, адстаўны маёр: "У гэты дзень, не скажу дакладна, у якім годзе, ці

то ў 19-ым, ці то ў 20, нацыяналісты зрабілі спробу, выступаючы ад імя ўсяго беларускага народу, з дапамогай немцаў стварыць марыянэтную дзяржаву".

В.Фаміна, АТ "Гроднабук": "Я ведаю, што гэтая дата знамянальная тым, што была створана Беларуска Народная Рэспубліка".

І.Стопа, студэнт: "У гэты дзень я іду на дзень нараджэння да сябра".

Як бачна, толькі адзін чалавек здолеў сказаць дакладна, чым знамянальнае 25 сакавіка для Беларусі. Астатнія ж былі зьдзіўлены, пачушы, што гэта гістарычная дата.

Хаця ў сьвяточны дзень і ня прынята гаварыць пра сумнае, і тое, што было апытана ня так ужо і шмат людзей, здавалася б, не дазваляе рабіць труючых высноў, тым ня менш даводзіцца канстатаваць: дрэнна вы, спадары беларусы, ведаеце гісторыю краіны, у якой жывяце.

ДАЛЕГАУ.

З успамінаў

25 САКАВІКА БЕЛАРУСЫ АДЗНАЧАЛІ НАВАТ У СТАЛІНСКІХ ЛЯГЕРАХ

Сёньня, нягледзячы на ўсе цяжкасьці нашага жыцця, мы ведаем і сьвяткуем (тыя, хто хоча ведаць і сьведомы адзначае адну з самых яскравых датаў у гісторыі беларускага народа) 25 сакавіка. Аднак, магчыма, ня ўсе сярод нас здагадваюцца аб тым, што гэты дзень адзначаўся штогод пры любой уладзе, якая толькі не панавала ў нас на Беларусі.

Прапаноўваем вам увазе ўспаміны жыхара Горадні Уладзіміра Адамавіча Кісяля, зараз пэнсіянэра. У яго няпростым чалавечым лёсе дзень 25 сакавіка быў заўсёды днём сьвяточным.

- На жаль, я позна даведаўся, што гэта за дзень, што ён азначае для беларускага народа.

У 1939-40 г.г. я вучыўся ў беларускай школе ў Клецку. Мне было ўжо 16 гадоў. Тады яшчэ, як казалі ў нас людзі, за добрымі Саветамі (добрымі іх называлі таму, што яны хутка адыйшлі) мне часта трапляўся беларуска-польскі каляндар, які выдаваўся ў Вільні і ў якім былі такія-сякія звесткі аб гісторыі Беларусі. Мне гэта найбольш цікавіла і я заўсёды стараўся яго чытаць.

Як зараз мне здаецца, на шчасьце, разам са мной вучыўся вельмі сьведомы беларускі юнак Лявон Шаўчук, бацька якога быў дэлегатом на першым сэзьеде БНР. Гэта ён, па сакрэту, апавядаў мне аб расказах свайго бацькі, аб тым, як бальшавікі разганялі беларускіх дэпутатаў і каго потым пачалі называць нацдэмамі, а значыць, і ворагамі. Я быў вельмі захоплены яго апавяданьнямі і ўжо падчас вайны змог шмат аб чым прачытаць.

У 1942-43 г.г. мне пашэнціла працягнуць адукацыю ў Нясвіжскай пэдагагічнай школе, да гэтага я ўжо прачытаў гісторыю Я.Ярашэвіча, Ігнатаўскага й тую, якой нас вучылі пры бальшавіках. На шчасьце, побач за мною працягваў вучыцца той самы Лявон. Гісторыю Беларусі ў пэдагагічнай школе выкладалі на падручніку Ігнатаўскага сьведомыя беларускія выкладчыкі й для сьведомых беларускіх студэнтаў.

25 сакавіка было ці не самым жаданым сьвятам. Урачыста прыбіралі

залу, кожная група рыхтавала сваю канцэртную праграму і імкнулася, каб яна была найлепшай. Чыталі вершы А.Гаруна, Я.Купалы, М.Багдановіча, Я.Коласа, сьпявалі патрыятычныя беларускія песні, ставілі пастаноўкі. Абавязкова прысутнічалі нашыя выкладчыкі й нават самі бралі ўдзел. Заўсёды з ахвотай на нашай імпрэзе прысутнічалі прадстаўнікі нямецкай улады і іншыя людзі, якіх мы запрашалі.

На жаль, зараз толькі даводзіцца ўспамінаць, як адзначалася сапраўднае беларускае сьвята.

Пасьля вайны за свае ідэалы я разам з такімі, як сам, трапіў у сталінскі лягэр у Казахстан. На шчасьце, і там сабралася невялікая колькасць беларусаў, якія заўсёды трымаліся побач, дапамагалі адзін аднаму й нікога не давалі ў крыўду. Разам мы адбывалі гэтыя складаныя гады, і заўсёды разам не забываліся на нашыя рэлігійныя сьвяты. Аднак і там, напэўна, самым значным для нас было 25 сакавіка. Мы накрывалі самы сьвяточны стол, адкладвалі дзеля гэтага ўсё лепшае, што нам дасылалі родныя, і яшчэ запрашалі гасьцей. Асабліва нас падтрымлівалі ўкраінцы, якія, як і мы, вельмі марылі аб незалежнасьці свайго краіны.

Нават там, у лягэры, мы сьпявалі "Пагоню", "Мы выйдзем шчыльнымі радамі", а нашыя ахоўнікі ніколі не маглі ўцяміць, з якой гэта нагоды. У другія лягэры за грошы, праз вадзіцеляў, дасылалі цыдулкі да беларусаў з віншаваньнямі і атрымлівалі тое ж ад іх. І ўнізе на іх заўсёды пісалі: "Ж.Б.", што азначала "Жыве Беларусь!"

У 1961 годзе, вярнуўшыся на Бацькаўшчыну, я сьвяткую 25 сакавіка кожны год і цешуся з таго, што хоць зараз нашы бел-чырвона-белы сыяг і гэрб Пагоня сталі ўрэшце дзяржаўнымі. Ня ведаю, ці дажыву, але перакананы, што прыйдзе той час, і ўвесь мой народ будзе яго сьвяткаваць так, як я.

Карыстаючыся нагодай, праз "Пагоню" віншую ўсіх беларусаў ва ўсім свеце з нашым сьвятам - Днём Незалежнасьці Беларусі.

Запісаў М.КАРНЕВІЧ.

Да 50-ых угодкаў Варшаўскага паўстаньня

1 жніўня 1994 года грамадзяне Польшчы адзначаць 50-е ўгодкі Варшаўскага Паўстаньня 1944 года. Плануецца, што ў ўрачыстасьцях возьме ўдзел прэзыдэнт Польшчы - пан Лех Валэнса.

З гэтай нагоды Грамадзкае аб'яднаньне "Wspólnota Polska" выступіла з прапановай запрасіць да ўдзелу ў сьвяткаваньні 50-ых угодкаў Варшаўскага Паўстаньня знакамітых палякаў, якія жывуць у бліжэй і далейшых замежжы.

ДЭПУТАТЫ ЖАРТУЮЦЬ

Вярхоўны Савет даў трэшчыну

Выступаючы 15 лютага падчас страйку на мітынгу ля Вярхоўнага Савету намесьнік старшыні Менскага гарвыканкама Уладзімір Гурэніч сказаў:

- У 1991 годзе я гаварыў, што камуністы ня могуць замяніць на будынку ЦК КПБ парваны чырвоны сыяг. Прай-

шоў час - і распалася кампартыя. Цяпер жа глядзіце: Вярхоўны Савет даў трэшчыну.

Людзі адварнуліся й убачылі на будынку Вярхоўнага Савету трэшчыну. Відаць, гэтану парлямэнту засталася жыць нядоўга.

Здаецца—няма, але нібы ёсьць

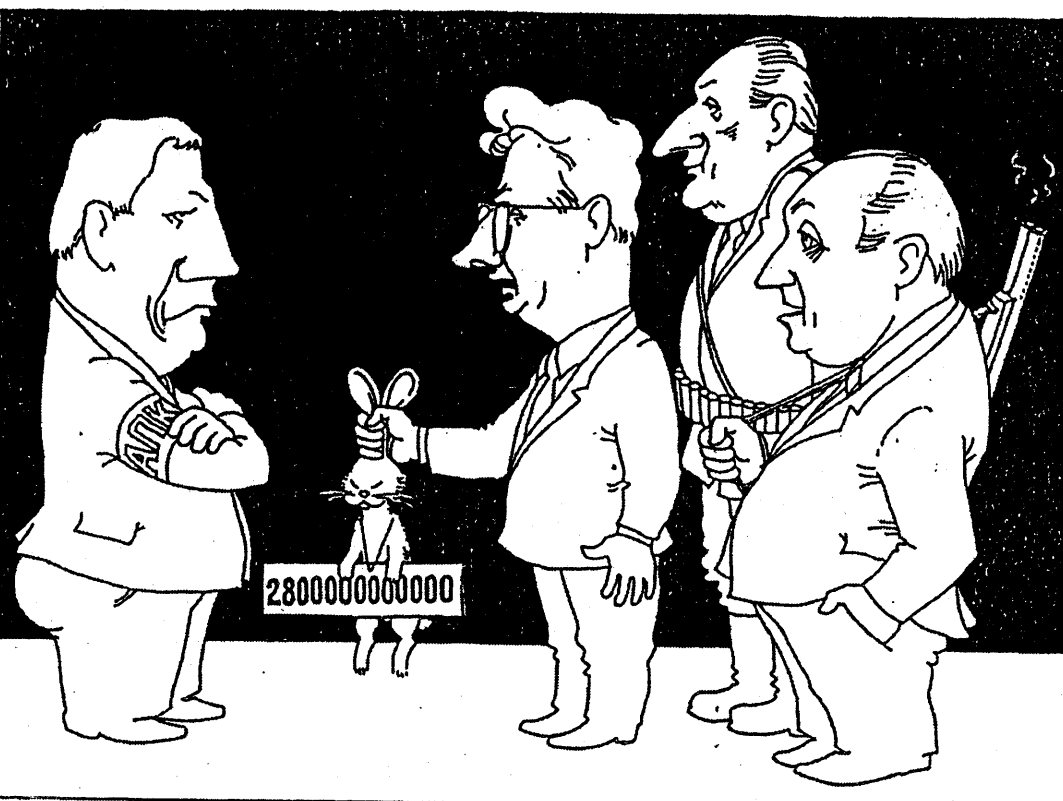
На сэсіі падчас разгляду пытаньня аб адстаўцы Ягорава й Шырковіскага дэпутаты ад апазыцыі БНФ у тактычных мэтах не зарэгістраваліся.

- Дык чаго яны галасуюць? - жартам запытаў Уладзімір Гаркун. - Іх жа няма ў зале?

- Як гэта няма ў зале? - адазваўся Яўген Цумараў. - Калі я табе па шыі дам, дык ці будзе я ў зале?

- Я ж магу й здачы даць? - адказаў Гаркун.

- А як ты мне дасі? - запытаў Цумараў. - Мне ж няма ў зале.

Малюнак Л.ЗДАНЕВІЧА.

25 сакавіка 1994 г.

3

ГІСТОРЫЯ І СУЧАСНАСЬЦЬ

РАДА БНР У ГОРАДНІ

У далёкім ужо 1918 годзе ідэя беларускай дзяржаўнасці атрымала перамогу. Пасля абвешчання 25 сакавіка незалежнасці Беларусі пачаўся пакутлівы, доўгі шлях да волі, па якому й нам яшчэ ісці і ісці. У тых часіны ж беларусы толькі-толькі пачыналі крочыць па гэтым шляху, заціснутыя з усіх бакоў варожымі сіламі, якія імкнуліся задушыць маладую беларускую дзяржаву.

Асабліва складанае становішча склалася ў другой палове 1918 года. Пасля няўдалых перамоваў нямецкага вайсковага прадстаўніцтва з бальшавікамі па праблеме аб'яднання ўсіх беларускіх земляў у складзе БНР і бязвыніковай паездкі дэлегацыі БНР у Маскву канчаткова адпалі надзеі на тое, што бальшавікі ня будуць улазіць ва ўласнабеларускія справы.

Заставалася надзея, што працэсам станаўлення беларускай дзяржаўнасці ня будуць перашкаджаць немцы. Надзея гэтая мела пэўныя падставы: за часы існавання БНР Беларусь як незалежную дзяржаву прызналі Арменія, Аўстрыя, Грузія, Летува, Латвія, Турцыя, Фінляндыя, Чэхаславакія, Эстонія, Украіна, Беларускія дыпламатычныя місіі былі прысланыя да Рэгенцыйнай Рады ў Варшаву, у Бэрлін, Бэрн, Капэнгаген. У Кіеве была створана беларуская Гандлёвая Ізба.

Паўсюдна ў краі пашыралася беларусызацыя, былі ўведзены пашпарты грамадзян БНР. Амаль усе адміністрацыйныя пасады знаходзіліся пад кантролем урада БНР. Дзейнасць Рады й Народнага Сакратарыята была накіраваная на падрыхтоўку да пераймання рэальнай улады на Беларусі. Для немцаў Рада была рэзэрвовым урадам, які мог быць прызначаны ў выпадку пажаданага для Нямеччыны зыходу вайны.

Аднак умовы першай сусветнай вайны дыктавала ўжо не Нямеччына, а краіны Антанты. У выніку іх наступу на заходнім фронце Нямеччына вымушана была падпісаць 27 жніўня 1918 года Дадатковае пагадненне да Берасцейскага трактату з урадам РСФСР. Згодна з гэтай дамовай немцы ўзялі на сябе абавязкі: "не выклікаць, не падтрымліваць самастойных дзяржаўных арганізацый", не ўмешвацца ў адносіны паміж "рускай дзяржавай і яе асобнымі вобласцямі". Акрамя таго, немцы пачыналі эвакуацыю сваіх войскаў з Усходняй Беларусі. На змену ім прыходзілі бальшавіцкія войскі. Усё гэта паставіла ўрад БНР у вельмі складанае становішча, так як уласныя узброеныя сілы толькі-толькі пачалі фармавацца.

У гэтай сытуацыі беларускі ўрад робіць апошнюю спробу дамагчыся прызнання незалежнасці з боку Нямеччыны.

20 кастрычніка Рада накіравала ў Бэрлін сваю дэлегацыю. Аднак Лістападаўская рэвалюцыя ў Нямеччыне прымусіла дэлегатаў вярнуцца назад, у Менск.

Усе гэтыя падзеі рэзка абвастрылі адносіны паміж прадстаўнікамі розных палітычных плыняў у Радзе. У выніку ў кастрычніку 1918 года былі створаны новы ўрад БНР на чале з Антонам Луцкевічам. Гэты ўрад, як і папярэдні, вымушаны быў весці актыўную знешнепалітычную дзейнасць.

Галава ўрада правёў у Кіеве перамовы з урадам Украіны, у выніку якіх была дасягнута дамоўленасць аб прадастаўленні Беларусі грашовай пазыкі, а таксама аб стварэнні на Украіне Беларускага войска. Там жа, у Кіеве, А.Луцкевіч пачаў неафіцыйныя перамовы з бальшавікамі з мэтай стварэння каліцыйнага беларускага ўраду ў выпадку ўсталявання ў Беларусі Савецкай улады. Кааліцыя з бальшавікамі была цалкам магчымай, калі ўлічыць, што ўрад А.Луцкевіча ўзяў сабой кааліцыю прадстаўнікоў сацыялістычных партый.

У лістападзе 1918 года ў Маскву на перамовы па гэтым пытанню выязджаў А.Луцкевіч, які сустракаўся там з У.Леніным. Аднак перамовы не прынеслі жадаемых вынікаў. Як зазначыў у сваім "Пакутным дакумэнце-споведзі" у 1940 годзе А.Луцкевіч, "Савецкія ўлады ў Маскве, згаджаючыся на стварэнне Савецкай Беларусі, рапты з'дзейснілі гэта самастойна, без удзелу беларускіх нацыяналістаў. Непазбежная акупацыя ўсёй Беларусі бальшавіцкімі войскамі стала відавочнай. Да таго ж усё агрэ-

сывуе ў адносінах да Беларусі паводзілі сябе палякі."

Таму ў лістападзе 1918 года шэсць членаў Віленскай Беларускай Рады - А.Луцкевіч, В.Ластоўскі, Д.Сямашка, В.Талочка, К.Фалькевіч і Я.Станкевіч уваходзяць па дамовах з летувіскім урадам у склад Літоўскай Тарыбы. Ствараецца Міністэрства беларускіх спраў пры летувіскім урадзе. Міністэрства ўзначальвае Язэп Варонка - міністар замежных спраў ва ўрадзе БНР.

З снежня 1918 года ў Вільню перабіраецца і Рада БНР, ратуючыся ад арыштаў бальшавікамі, якія занялі Менск і абвясцілі ўрад БНР ніскладзеным і распушчаным.

У хуткім часе члены Рады пераехалі ў Горадню, якая па пастанове з'езда прадстаўнікоў беларускіх грамадзка-палітычных арганізацый Гарадзеншчыны на пачатку снежня ўвайшла ў склад Летувы, каб пазбегнуць польскай акупацыі. А пагроза гэтая была вельмі рэальнай. Большасць польскіх палітыкаў марыла аб аднаўленні Рэчы Паспалітай у межах 1772 года й таму чуць не жадала аб прызнанні БНР у якасці нацыянальнага дзяржаўнага фармавання.

Таму 21 снежня 1918 года Рада БНР у Горадні на сваёй нарадзе стварае Савет дзяржаўнай абароны на чале з Вацлавам Ластоўскім і генэралам Кандратовічам. У падначаленне Савету перадаваліся: 1-шы беларускі пяхотны полк (каманьдзір Шчэрба-Равіч), 2-гі беларускі полк (каманьдзір Успенскі), беларускі гусарскі эскадрон, Гарадзенская камэндатура й цалкам неўкамплектаваны асобны пяхотны батальён.

Увечары 27 снежня ў сыцюдзёным, з выбітымі вокнамі вагоне, у Горадню прыехаў галава ўрада Антон Луцкевіч. Апошнія дні 1918 года й першыя дні 1919 былі прысвечаны ўмацаванню беларускага руху ў Горадні, наладжванню сувязей паміж рознымі беларускімі арганізацыямі й установамі.

Горадня ў тых часы, як, дарэчы, і зараз, была адным з самых значных цэнтраў беларускасці. Яшчэ пры немцах на Гарадзеншчыне амаль паўсюдна на тэрыторыі колішніх валасцей пачалі ўзнікаць Валасныя Беларускія камітэты. У самой Горадні дзейнічалі беларуская губэрнская ўправа, Беларускі камітэт, Паятовая Рада, Цэнтральная Рада Гарадзеншчыны, беларускі клуб "Бацькаўшчына", выдавалася газета "Беларускі народ".

У Горадні Рада БНР не спыняла й дзейнасць на дыпламатычным фронце. 2 студзеня Антон Луцкевіч ад імя Рады накіраваў дзве ноты польскаму ўраду: супраць анэксіі Аўгустоўскага павету й супраць абвешчання ў Вільні мабілізацыі ўсяго мужчынскага насельніцтва польскай камандай "Окрэнгу Войсковэго Літвы і Бялорусі". 8 студзеня дыпламатычным прадстаўніком ЗША, Англіі, Францыі і Італіі была накіравана нота пратэсту Рады Міністраў БНР, падпісаная галавой урада А.Луцкевічам і міністрам замежных спраў В.Захаркай. Урад БНР у гэтай ночце заклікаў краіны Антанты прыняць Беларусь, якая не мае дастатковай узброенай сілы для змагання з ворагамі, пад сваю абарону, спыніць разрабаванне суседнімі дзяржавамі тэрыторыі Беларускай Народнай Рэспублікі.

Ураду Нямеччыны была накіравана прапанова здаць уладу на Беларусі прадстаўнікам беларускіх арганізацый. З гэтай мэтай з Горадні ў штаб нямецкага вайсковага адміністрацыйнага абшару Обэр Ост, які ў гэты час уключаў у сябе разам з Летувай і Курляндый трэцюю

частку ўсіх акупаваных немцамі беларускіх земляў, выязджае генэрал Кандратовіч. Але немцы на перамовах з ім не заявілі, што Обэр Ост расфармоўваецца, ды і штаб 10-й нямецкай арміі мае намер хутка пакінуць Горадню. Да таго ж немцы яшчэ раз падкрэслілі, што не могуць дапусціць утварэння беларускага фойска. (Нямеччына, як і краіны Антанты, упарта не бачыла беларускай праблемы).

Не атрымаўшы дапамогі ад Антанты, Рада БНР, рэальна ўсведамляючы сутыкненне з інтарэсамі Польшчы, якое неадхільна набліжалася, паспрабавала "вырваць, што магчыма" для беларусаў, ад урада Польшчы. Аднак Польшча адмовілася падтрымоўваць адносіны з БНР на дзяржаўным узроўні. У Варшаве было створана толькі прадстаўніцтва БНР у асобе Л.Дубейкоўскага, у кампэтэнцыю якога ўваходзіла толькі выдача пашпартаў беларускай моладзі для выезду на вучобу ў Чэхаславакію. Пры штабе Пінсудскага часова існавала ваенная камісія БНР, пазбаўленая права ствараць беларускія Вайсковыя фармаванні.

На пачатку 1919 года ў Варшаву прыехаў упаўнаважаны ўрада БНР А.Смоліч. Ён дамагаўся стварэння рэгіянальнага ўраду ад Віленскай і Гарадзенскай Рад, арганізацыі беларускага друку, адкрыцця беларускіх школаў, развіцця выдавецкай справы. Але...

...Між тым, на пачатку 1919 года палякі пачалі сур'ёзны наступ на беларускія землі. На пратэсты ўрада БНР упаўнаважаны гэрманскага ўраду ў Летуве Цыммерле заявіў, што нічога ня можа зрабіць, бо нямецкі бок па патрабаванню Антанты абавязаны з 25 студзеня 1919 года прапускаць польскія войскі, якія зараз, не сустракаючы супраціўлення, паступова рухаліся на Горадню.

Першыя атрады рэгулярнага польскага войска, што крочылі па Гарадзеншчыне, яшчэ хоць крыху бралі да ўвагі "самабытнасць" беларусаў, бо многія польскія камандзіры самі былі беларусамі-каталікамі. Гэтыя атрады нават пэўны час не чапалі беларускія паятовыя рады й камітэты, якія пасля адыходу немцаў у большай частцы Гарадзеншчыны здолелі ўзяць у свае рукі ўсю адміністрацыю. Зусім інакш паводзілі сябе атрады польскага "парызана" Дамброўскага, якія пасля студзенскай спробы авалодаць Вільняй распачалі ўзброеную барацьбу супраць беларускай улады, рабаўніцтва беларускіх вёсак і мястэчак. Да атрадаў Дамброўскага далучыліся банды пана Бісьлінга, які помсціў былым сваім сялянам, палячы вёскі, забіваючы людзей.

Злачынствы гэтых бандаў былі настолькі відавочнымі, што нават прадстаўнік польскага міністэрства замежных спраў у Горадні Станіслаў Іваноўскі

(брат аднаго з пачынальнікаў беларускага Адраджэння Вацлава Іваноўскага) быў абураны, у той час, як пан Пінсудзкі публічна дзякаваў Дамброўскаму за адважную "оборону крэсов усходніх".

Небясьпека з захаду дапаўнялася трывожнымі весткамі, якія йшлі з усходу Беларусі. У ноч на 2 студзеня 1919 года бальшавікамі была абвешчана Беларуска-Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка.

Рада БНР абвешчалася па-за законам. 16 студзеня 1919 года ЦК РКП(б) прыняў рашэнне: вылучыць са складу БССР Віцебскую, Магілёўскую й Смаленскую губэрні, ураду Беларусі з'яўняцца да ўраду РСФСР з прапановай пачаць перамовы аб аб'яднанні.

Ленін на гэты конт адзначыў: "Рэспубліка - буферная й патрэбная пастолькі, паколькі мяжуе з іншымі краінамі. Паколькі Смаленская, Віцебская й Магілёўская губэрні не мяжуюць з іншымі дзяржавамі - то іх можна выключыць". Затым пачаліся арышты беларускіх дзеячоў у Менску. У лютым 1919 года загадам з Масквы Беларусь аб'ядноўваецца з Савецкай Летувай у так званы ЛітБел.

Такім чынам, Рада БНР у Горадні апынулася паміж двух агней. З Захаду імкліва наступалі польскія войскі. З другога боку, бальшавікі таксама імкнуліся пашырыць тэрыторыю беларускага "буфэра" шляхам далучэння Гарадзеншчыны, дзе дзейнічаў ненавісны ім урад БНР.

У такой сытуацыі 25 сакавіка 1919 года ў Горадні адбылася ўрачыстая імпрэза з нагоды гадавіны абвешчання БНР. А палове сёмай вечара ў памяшканні Беларускага клубу, дзе мясцілася таксама й Рада БНР па вуліцы Саборнай, 23 (Сучасная Савецкая 17) сабраліся члены Рады БНР, прадстаўнікі беларускіх арганізацый Горадні.

Нам невядома зараз дакладна, аб чым за вячэрняй гарбатай гаварылі прысутныя на імпрэзе. Напэўна, і сьвяточнасьць моманта была азмрочана тымі абставінамі, у якіх сьвяткавалася гадавіна БНР: усведамленнем таго, што дзяржаўнасць Беларусі, не паспееўшы нават развіцца як след, стаіць на мяжы знішчэння.

Ці не праўда, знаёмая й нам зараз сытуацыя? У красавіку 1919 года Рада БНР перад пагрозай быць інтэрнаванай польскімі войскамі перабралася з Горадні ў апошні свой прытулак на беларускай зямлі - у Вільню. Сёння Вільні ў нас няма. Адступаць перад шалёным нападам імперскіх сілаў няма куды. Ці варта мы таго, каб людзмі звацца?.. Час пакажа...

Вітаўт РУДНІК.

«СВЯТА» КОЖНЫ ДЗЕНЬ...

Фатаграфаванне А.УЛАДАСЕВІЧ.

ЭКАНОМІКА

ХТО БУДЗЕ ДБАЦЬ АБ ВЁСЦЫ?

"Аб развіцці Аграрна-прамысловага комплексу" - так называлася чарговая прэс-канферэнцыя, якую ладзілі для журналістаў вобласці з Гарадзенскім аблвыканкамам.

Амаль з цэлым дакладам аб склаўшымся становішчы ў сельскагаспадарчай галіне выступіў намеснік старшыні аблвыканкама М.Логвін. Ад пачатку дакладчык зазначыў, што аграрна-прамысловы комплекс павінен займаць прыярытэтнае месца ў народнай гаспадарцы і, на яго думку, раней так і было. У Гарадзенскай вобласці вытворчасць прадукцыі сельскай гаспадаркі была на ўзроўні перадавых краін Захада. Было ўсё і ў нашых краях. Аднак, за гды так званай перабудовы сельская гаспадарка вобласці апынулася амаль у крытычным стане.

У калгасах і саўгасах з-за недахопу сродкаў практычна адсутнічае запас ГЗМ, высокія цэны на энэрганосбіты, ужо колькі часу практычна не абнаўляюцца машынна-трактарныя паркi, няма за што набыць мінеральныя ўгнаенні, большасць гаспадарак вобласці неплацёжодольныя, сярэдні заробак калгасніка на канец мінулага года склаў усяго толькі 49 тысячаў рублёў.

Называлася яшчэ мноства фактаў, якія датычылі мяса, малака, садавіны, банкаўскіх крэдытаў і г.д. Цікава, што і намеснік старшыні аблвыканкама і яго памочнікі толькі разводзілі рукамі, маўляў, ад нас амаль нічога не залежыць, такая палітыка ўрада і ўсё. А яны, выдома не сядзяць склаўшы рукі, неаднойчы дасы-

лалі ў Менск тэлеграмы з прапановамі й патрабаваннямі, рыхтуюць новыя праграмы па перабудове калгасаў і саўгасаў у новыя формы гаспадарання, бо ўсёроўна, маўляў, за імі - будучас. Намячаюцца ствараць акцыянерныя таварыствы непасрэдна паміж вытворцамі сельгаспрадукцыі і яе перапрацоўшчыкамі дзеля таго, каб было як найменей пасрэднакаў. Ёсць планы засяць большыя плошчы збожжам, цукровымі буракамі, рапсам і іншымі культурамі, якія сёння найбольш патрэбны для харчовай прамысловасці краіны, каб не завозіць іх з-за мяжы.

Як заўсёды мноства планаў, толькі васьмь загады па-ранейшаму ідуць зверху. У палітыку гарадзенскія кіраўнікі не ўлазілі, аднак далі зразумець, што падтрымоўваюць створаную ў мінулым годзе ў вобласці былым намеснікам Гарадзенскага аблвыканкама Гіруцём, партыю Аграрнікаў. Нават сам М.Логвін заявіў, што праграму партыі падтрымлівае хутка стане яе членам. Нагадаю толькі, што "Пагоня" у мінулым годзе паведамляла аб стварэнні гэтай партыі. На ўстаноўчым сходзе практычна не было амаль ніводнага звычайнага селяніна, у асноўным старшыні калгасаў. І лішні раз нагадаю, што будучас сельскай гаспадаркі ў нашай краіне гэта партыя бачыць за калгасамі.

Можа таму пытаньне аб фэрмерстве на тэрыторыі вобласці вялося нават трохі іранічна. Маўляў, самі прыдумалі яго, а зараз ня ведаем, што з ім рабіць. Які можа быць сёння ўласнік, калі адзін

трактар каштуе 30-40 млн. рублёў і яго набыць не здольны нават калгас, не тое што фэрмэр. І ніякай дзяржаўнай праграмы, якая магла б па-сапраўднаму яго падтрымаць не існуе, таму і размовы быць не можа.

За ўсімі аповядамі вабласных кіраўнікоў, за іх лічбамі і фактамі адчувалася, што вінаватых тут няма. Развал, які ўчыніўся ў сельскай гаспадарцы ляжыць на плячах урада. І нашы кіраўнікі чакаюць, калі ўрэшце дойдзе да крытычнага пункту, і калі адбудзе гэты Вярхоўны Савет разам з камандай Кебіча, а ўзамен яны рыхтуюць сваю палітыку, якую выявляць праз тую ж партыю аграрнікаў, што бачыць будучас за калгасамі й за новай адміністрацыйнай сістэмай на чале якой яны рыхтуюцца зноў паўстаць. Што ж, жыццё пакажа, як будзе далей і, напэўна, доўга чакаць не давядзецца. Шкада толькі, што ў вёсцы ўжо зараз амаль няма каму працаваць.

Падчас прэсканферэнцыі быў адзін цікавы момант. Нехта абурўся, што вялікія працэнты за крэдыты бяруць банкі, і, не маючы ніякіх адносін да вытворчасці, плацяць сваім супрацоўнікам вялікія зарплаты. Няўпэўнена называлася лічба - 800 тыс. рублёў - заробак радавога супрацоўніка раённага ашчаднага банка. На гэтае цікавае пытаньне папрасілі адказаць супрацоўніцу Аграпрамбанка. Праўда, адказваць яна адмовілася, маўляў, камэрцыйная тайна і хацела нешта апавядаць аб крэдытах. Аднак, слушаць яе адмовіліся.

(ав).

КАЛІ ЁСЬЦЬ ЖАДАНЬНЕ - ПРАЦА ЗАЎЖДЫ ЗНОЙДЗЕЦЦА

Забэтанаваны падворах, невялічкая майстэрня - вось і ўсё, што трапілася мне на зрок пад час візиту да гарадзенца П.К.Гарадзіча. Павал Каспэравіч пасля скарачэння з дрэваапрацоўчага камбінату доўгі час быў без працы, на жыццё зарабляў шляхам выпадковых заробкаў. Нядаўна Павал Каспэравіч заняўся ўласнай справай - вяжа мэталёвыя сеткі для агароджы лепішчаў, надзелаў пад будаўніцтва катэджаў.

- Спадар Гарадзіч, як вы наважыліся на ўласную справу?

- Надакучыла сядзець без сродкаў на існаваньне. У мяне тры дачкі-нявесты, іх трэба весці ў людзі. Як жа без грошай сабраць ім спадчыну. Спрабаваць сябе ў спекуляцыі ня хочацца - гэта не маё. А вось зарабіць грошы на тым, што ўмееш - абавязкова трэба. Адным словам я ўзяў патэнт на індывідуальную дзейнасць, даў аб'яву ў рэкламным дадатку і справа пайшла.

- Вы працуеце на купленай сыравіне?

- Не, дрот прывозіць заказчыкі, абсталяваньне маё. На сёння, я маю тры машыны для вырабу сеткі.

- Колькі можна за дзень звязаць сеткі і колькі каштуе пагонны мэтр?

- Колькасць мэтраў залежыць ад шырыні вачка і сталістасці дроту. Большае вачко і вязкі дрот - гэта дадатковыя 5-6 мэтраў сеткі на працоўны дзень. Меншае вачко і пруткі дрот не даюць інтэнсіўнасці працы. Ад гэтага, таксама, залежыць і аплата.

- За які перыяд часу вы выконваеце заказ?

- На лепішча, а гэта 100-120 мэтраў сеткі, я выконваю за тыдзень. Заказ у 200 мэтраў раблю дзён 10.

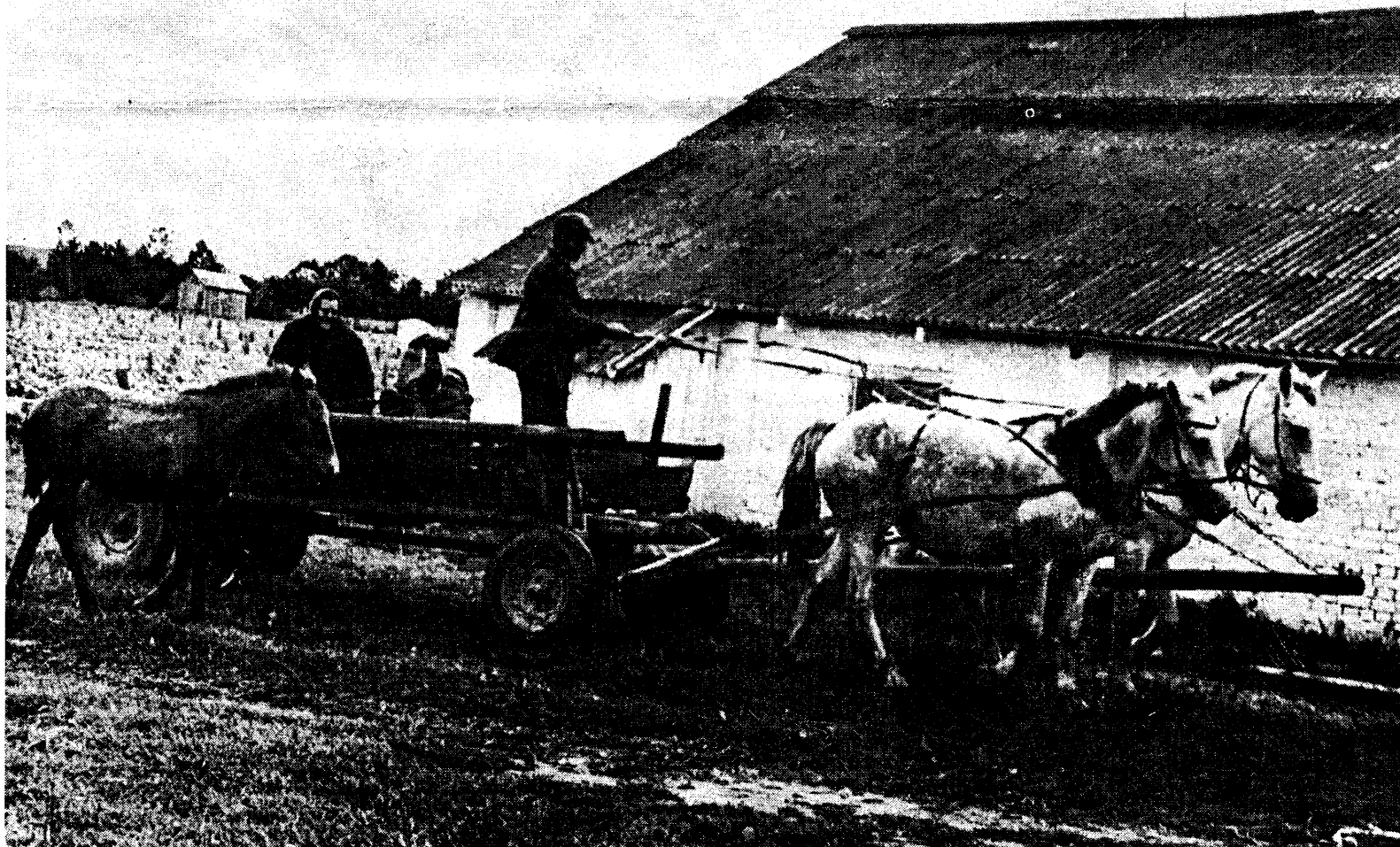
- Вы робіце сетку дэкаратыўную ці простую?

- Пакуль што простую, але трох гатункаў. Ёсць задумкі зрабіць нешта арыгінальнае, але папярэднія хачу стаць на ногі, пашырыцца. Вось тады й пагаворым аб адмысловасці.

- Скажыце, вы дапамагаеце сваім заказчыкам з устаноўкай сеткі?

- Практычна ўсім, бо маю прыстасаваньне для нацяжкі сеткі. Без гэтага не абыйсціся. На жаль, дадатковыя заняткі адбіраюць нямала часу, што непажадана, бо заказаў у мяне шмат. Зараз усе хочучы адгарадзіцца, забясьпечыцца.

Распытваў У.ГЕРАСІМОВІЧ.

Фатаграфаванне Г.ПАРЫНАЎ.

УЛАДЫКА ВАЛЯНЦІН АД'ЯЗДЖАЕ ДА БАКУ

Рашэннем сьвятога Сінода Расейскай праваслаўнай царквы, кіраўнік Гарадзенска-Ваўкавыскай праваслаўнай эпархіі - Уладыка Валянцін пераязджае на іншае месца службы ў горад Баку.

Пакуль не вядома, хто заступіць на месца Уладыкі ў Горадні. Гэта павінен у хуткасыці вырашыць сьвяты Сінод Беларускай праваслаўнай царквы.

НОВАЕ АБСТАЛЯВАНЬНЕ

Днямі ў цэнтральнай навукова-даследчай лябятарыі Гарадзенскага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта змантаваны атамнаабсорбцыйны спектр, пры дапамозе якога можна весці досьледы на ўтрыманьне ў арганізме чалавека цяжкіх мэталю, нітратаў ды іншых шкодных рэчываў. Атамнаабсорбцыйны спектр не

адзіны набытак, зроблены за апошні час кіраўніцтвам ГДМІ, нядаўна тут устаноўлены фатомэтр, таксама робяцца захады, каб у хуткім часе набыць храматограф.

У ГАТЭЛІ ЦІША

На тры месяцы спыніў працу Гарадзенскі гатэль "Тродна". Справа тут ня ў аварыйным стане нумароў ды іншага, а ў адсутнасці кліентаў. Не лепшае становішча і ў іншых гатэлях горада. Здарэцца так, што нават самыя танныя нумары месяцамі прастойваюць без жыхароў.

СЬЛЯДЫ БЕЛАРУСКАСЬЦІ ЗЬНІКАЮЦЬ

Яшчэ нядаўна, на гарадзенскім чыгуначным вакзале ня рэдка можны было пачуць абвештку на беларускай мове. На жаль, гэтыя першыя квэлыя парасткі беларушчыны на адным з самых людных месцаў горада зьнікаюць.

Прычыны не ў нежаданы кіраўніцтва вакзалу спрыяць адраджэньню нацыянальнай спадчыны беларусаў - мовы, а ў недахопе сродкаў рабіць пераклады тэкстаў, табліцаў ды мномага іншага. Грошай хапае толькі на заробак служачым.

БЕЛАРУСКАЯ ШКОЛА ПРАПАРАШЧЫКАЎ

У Пінску, на базе разфарміраванага Цэнтру падрыхтоўкі спецыялістаў для пэрэб расейскага ваенна-марскога флэту створана школа падрыхтоўкі падафіцэраў, для беларускага памежнага войска.

Функцыянаваньне школы істотна вырашыць праблему папаўненьня памежнікаў прафэсійнымі спецыялістамі. Сёлета плянуецца першы выпуск курсантаў.

Дарэчы, тэрмін навучаньня у школе ўсяго каля паўгады.

Г.У.

РАСКОША ЦІ СРОДАК СУВЯЗІ?

Вакол тэлефанізацыі кватэр у Горадні працяглы час існуе ажыятаж. Вялікая колькасць гараджан па некалькі дзесяцігоддзяў чакае сваёй чаргі на ўстаноўку тэлефона, але ёсць і такія, хто аспрэджвае чаргавікоў: адны - маючы ільготы, другія - пэўныя даведкі, трэція - уплывовых знаёмых. А чарга не зьмяняецца, сёння ў ёй стаяць некалькі дзесяткаў тысяч чалавек (дакладную лічбу ў цэху гарадзкой тэлефоннай сувязі не паведамлілі). Устаноўка тэлефоннага апарату ў кватэры зараз каштуе 80 тысяч рублёў, а для арганізацыі - каля 1 мільёна 300 тысяч. Для фізычных асоб ёсць магчымасьць паскорыць працэс праз камэрцыйную службу, але аб'ядзнецца гэта ўжо ў 380 тысяч "зайцоў", і жадаючых хапае.

Д.А.

25 сакавіка 1994 г.

5

ГРАМАДЗТВА

ЗЛАЧЫННАСЬЦЬ РАСЬЦЕ,
АЛЕ ШТО ЯШЧЭ БУДЗЕ,
КАЛІ АБ'ЯДНАЮЦЦА ДЗЬВЕ
ГРАШОВЫЯ СІСТЭМЫ?

У прэс-цэнтры вобласнога ўпраўлення ўнутраных спраў адбылася сустрэча кіраўнікоў ворганаў міліцыі з журналістамі. Аб крымінальнай сытуацыі ў вобласці ў мінулым годзе і ў студзені 1994 года распавядаў начальнік УУС пры Гарадзенскім аблвыканкаме генэрал Ф.Гудзей.

Усяго ў 1993 годзе было здзейснена 3724 злачынствы. Лічба гаворыць сама за сябе. Асабліва высокі працэнт крадзяжоў як дзяржаўнай так і ўласнай маёмасці, прагназуецца і надалей іх рост. У шмат якіх дзяржаўных установах паздымалі пазаведамасную ахову, многія аб'екты з вялікімі матэрыяльнымі каштоўнасцямі практычна не ахоўваюцца. Апошнім часам усё часцей рэгіструюцца крадзяжы калгаснай і саўгаснай жывёлы. Крадуць нават тады, калі там сядзіць вартаўнік.

Крытычная абстаноўка складаецца ў сфэры забойстваў. За мінулы год іх колькасць з 68 сгинула да 81 выпадкаў. Прычым большасць іх адбываецца на падпітку і асабліва цяжка, што ўсё часцей бацька забівае сына, сын - бацьку й г.д.

Падлеткавая злачыннасць у параўнанні з пазамінулым годам вырасла на 26%, іх колькасць узрасла да 886 выпадкаў. Магчымасці інспекцыі па справах непаўналетніх абмежаваныя.

Як зазначыў генэрал Гудзей, змяніўся сам строй і зараз мы знаходзімся на першай стадыі капіталізма. Усе рвуць і прыватызуюць, а нарматыўная база міліцыі засталася тая самая - гутаркі, упрасаванні. На яго думку патрэбны і новыя законы, але такія законы, якія былі б забяспечаны матэрыяльна. Зараз змагацца са злачынцамі шляхам лезунга і заклікання немагчыма.

З насцярожанасцю чакаюць у міліцыі і аб'яднання двух грашовых сістэмаў паміж Расеяй і Беларуссю. Само сабой паўстае пытанне: што за гэтым пацягнуцца крымінальным сэнсе. Пойдуць працэсы "адмывання"

рублёў і "зайчыкаў", а да гэтага ніхто не рыхтуецца і ніхто не думае.

У Гарадзенскіх следчых зараз шмат крымінальных спраў па асобах, якія здзейснілі злачынствы ў нас, а жыўць за мяжой. Дабрацца да іх практычна не ўдаецца, паколькі нават тыя пагадненні, якія ёсць паміж новымі краінамі, дзейнічаюць хіба толькі на паперы. Аддувацца за гэта ў Беларусі давялося двум сілавым міністрам.

Дарэчы, на цікаўнае пытанне, ці ёсць новыя звесткі ў справе забойства Д.Арцымені, генэрал упэўнена значыць, каб была адна краіна, як раней, злачынцу адшукалі б. Пакуль вядомы механізм здзяйснення злачынства і справа ўжо за малым...

Прыводзілася лічба, што за апошнія два гады 42 супрацоўнікі міліцыі былі прыцягнуты да крымінальнай адказнасці.

У сфэры эканомікі за мінулы год здзейснена 1163 злачынствы і надалей не сьціхае справа з вывазам каляровых металаў.

Да 89 выпадкаў узрасла лічба фактаў фальшываўманства. Мафіёзныя структуры ў некаторай сытуацыі кантралююць гандлёвыя кропкі.

У цэлым сытуацыя выклікае занепакоенасць, хоць генэрал і запэўніваў, што яна кантралюецца. Цяжка ўявіць, што ў нас будзе, калі аб'яднаюцца дзве грашовыя сістэмы і сюды наедаць расейскія бізнэсманы разам з сваёй мафіяй. І ці здолее тады наша міліцыя нас абарачы. Напэўна, гэтага ня ведае і сам генэрал. Адзінае, што пакуль заспакойвае, калі так можна сказаць, што колькасць злачынцаў у нашай вобласці не самая высокая ў Беларусі.

Падчас прэсканфэрэнцыі задавалася мноства пытанняў, на якія журналісты атрымалі адказы. А ў заключэнні за лепшых публікацыі аб міліцыі некаторым з газетчыка былі ўручаны грашовыя прэміі.

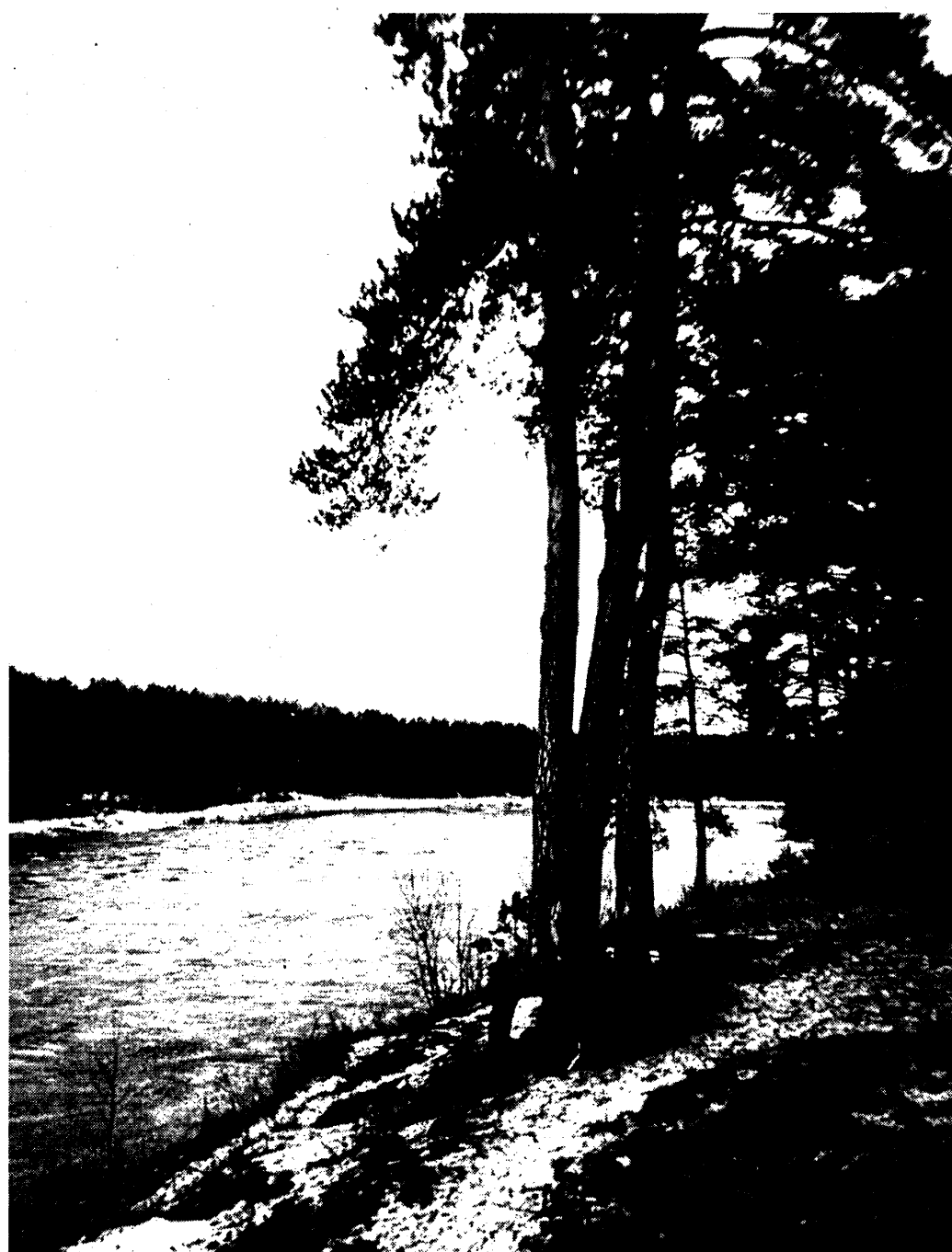
М.МІКАЛАЙЧЫК.

КАМУ СЛУЖАЦЬ
ВЭТЭРАНЫ?

Памятаю, як заходзіліся ў спрэчках вэтэраны на сесіях Вярхоўнага Савету, калі жадалі збэсыціць беларушчыну. Прынізіць яе годнасць, пасмяяцца й ачарніць дзяржаўныя сымбалі. Навязець дзвухмоўе і яшчэ што-небудзь такое, што б адсавала беларуса ад сваіх карацей, вяртала яго на шлях бязпамяцтва. Назіральны чытач згадае, што гэта было, а цяпер вэтэраны пакуцця аб суверэнітэце, дбаюць пра дабрабыт народа. Ім гэта найбольш важна.

Так то яно так, але паспрабуйма разабрацца аб усім па парадку. Калі пракамуністычная большасць, дзякуючы не-безвядомым падзеям, праігрывала, то чыясьці вопытная рука, як апошні рэзэрв кідала ў бой вэтэрана. Менавіта яны й бэсыцілі ўсё, што хоць як нагадвала беларусам гісторыю. Нявопытнай у "палацавых інтрыгах" апазыцыі было цяжка разабрацца ў гэтых складаных перыпетыях палітычнай барацьбы. Апазыцыя бараніла заваёвы маладой дэмакратыі й праігрывала час, якога намэнклятуры хапала, каб ачамацца, узвесці ўсё й згуртавацца. Так было кожны раз, калі партнамэнклятура адчувала небяспеку. Чаму ж зараз барацьбы-вэтэраны супраць беларушчыны змоклі і спрабуюць паказаць сябе патрыётамі народу й дзяржавы. Па-першае, дзякуючы іх "высылкам" да

ўлады прыйшлі тыя, хто ўвесь час нацкоўваў іх на зьнішчэнне нашай дзяржавы і адноў СССР. Па-другое, усе партыі, рухі і аб'яднанні камуністычнай арыентацыі ўжо пакляліся ў адданасці курсу на суверэнітэт перад новымі ўладамі ў Вярхоўным Савеце. Заставацца моўчкі - гэта значыць можна не атрымаць запрашэнне да раздзелу пераможнага пірага. А вэтэраны ой як мрояць аб прывілеях за заслугі (невядома якія, перад якой краінай і перад якім народам). Па-трэцяе, тым, хто атрымаў наоў уладу, нацкоўваць пэнсіянэра на нейкі чарговы "газават" ня з рукі, бо супраць каго - супраць сябе. Вэрхал аб карупцыі і разборкі ім не патрэбны. Яны пакуль што ня ўсё разграбілі, "прыхватызавалі", здраділі. Калі яны поўнасьцю выканаюць сваю рабаўнічую і антынародную праграму, то ім, новым гаспадарам украдзенай у дзяржавы і яе народа маёмасці, не спатрэбіцца такія памагатыя. Апошняе, што зробіць сучасныя прыхватызатары перад тым, як выкінуць пэнсіянэра за борт гісторыі, - яшчэ раз скарыстаюць іх паслугі, каб прыняць закон Рэспублікі Беларусь аб абароне і захаванні "прыватнай уласнасці".

П.ПАДЛЯШУК,
г.Горадня.

ВЯСНОВЫЯ МАТЫВЫ.

Фатаграфаванне Б.МЕШЧАРАКОЎ.

МІЛІЦЫЯНЕРЫ
БУДУЦЬ БЕЗ
ПОРТКАЎ

У апошнія месяцы цэны ўзраслі ў некалькі разоў, а фінансаванне ворганаў унутраных спраў не павялічылася. Так, на пашыў новых строеў неабходна 44 мільярды рублёў, на пакупку транспарту - 92 мільярды, на набыццё зброі, сродкаў сувязі ды іншых тэхнічных прыстасаванняў - 20 мільярдаў. А Саўмін выдзяліў на сёлетні год усяго 18 мільярдаў.

Сёння з 16 фабрык 12 перасталі шыць новыя строі міліцыянтам, а астатнія дашываюць з астаткаў тканін. Міністэрства ня мае сродкаў, каб заплаціць ім. Акрамя таго, не засталася і старых строяў. Дык у чым хадзіць міліцыянтам? Спадар Віктар Жураўскі, які адказвае за матэрыяльнае забеспячэнне, пажартаваў:

- Будзе міліцыянт ахоўваць парадак без порткаў.

На гэта Вячаслаў Кебіч адказаў:

- Ну, на порткі мы вам знойдзем.

Яно-то добра, але акрамя порткаў, міліцыі патрэбны зброя, сродкі сувязі, сучасныя машыны, бо не ганяцца ж за злачынцамі на дабітым "козліку" з дубінкай.

НЕ СЫПЯШЫЦЕ
У КАТАЛАЖКУ,
А ТО БУДЗЕЦЕ
НЯМЫТЫМІ

Намеснік міністра ўнутраных спраў Барыс Матусевіч прапануе правесці амністыю. Зразумела, крок вельмі непапулярны як сярод насельніцтва, так і сярод супрацоўнікаў унутраных спраў. Але генэрал-маёр, які адказвае ў міністэрстве за выпраўленча-працоўныя ўстановы бацьць толькі ў гэтым выратаваньне.

Дык чаму намеснік міністра выступае за амністыю? Бо няма куды садзіць асуджаных. Сёння амаль у кожнай калёніі сядзіць па тры тысячы чалавек, што на многа перавышае дапушчальныя нормы.

Абслугоўваючаму персаналу хапае сіл толькі на тое, каб накарміць вязьняў, якія прадастаўлены самі сабе і жыўць як павуці ў банцы. Аб дысцыпліне сярод іх гаварыць не прыходзіцца. Сталі нярэдкамі выпадкі калецтва, боек. Насьпяе бунт.

Нялепшае становішча і ва ўстановах папярэдняга заключэння, дзе знаходзіцца 50 тысяч чалавек. Гэта рэкордная лічба за ўвесь пасляваенны час. А арыштаваныя працягваюць паступаць. У следчым корпусе гарадзенскай турмы замес 170 чалавек знаходзіцца 546. Ды і ў іншых месцах замест 8 чалавек у камэру садзяць па 15-20. На мыццё ў лазні кожнаму прыпадае толькі па 20 хвілін. За гэты час яшчэ трэба і памыць сваю бялізну. Таму ў апошні час выяўлены выпадкі захворвання каростай.

Міністэрству ўнутраных спраў паабяцалі аддаць восем вызваліўшыхся вясных гарадкоў. Але аддалі толькі тры. Таму востра не хапае памяшканняў, якія патрэбны ня заўтра, а менавіта сёння.

Памяшканняў няма, таму, як лічыць Барыс Матусевіч, выхад адзін - амністыя. На яго думку, у калёніях знаходзяцца ня мала людзей, асуджаных за дробныя справы. Яны даўно ўжо выкупілі сваю віну прыкладнымі паводзінамі, але па заканадаўству іх нельга вызваліць. Таму неабходна амністыя, якая б дазволіла зняць напружанне. Інакш бунт непазбежны.

ЗА ЛІТОЎСКІХ
КАМУНІСТЫХ

Ня толькі генэрал-палкоўнік Уладзімір Ягораў панёс пакаранне за выдачу літоўскіх камуністых. Само кіраўніцтва міністэрства назвала дзеянні супрацоўнікаў МУС непрыдуманымі. Начальніку аддзела крымінальнага выпуку УУС Мінгарвыканкама Міхасю Мядзведзеву, які не забяспечыў працэсуальнага афармлення дакументаў, аб'яўлена строгае вымова. Начальнік ўпраўлення крымінальнага выпуку МУС Пятро Семянкевіч папярэджаны аб няпоўнай службовай адпаведнасці.

Уладзімір СЕМЯНЦОЎ.

25 сакавіка 1994 г.

6

ДАСЬЛЕДАВАНЬНІ

В. ПАЛУЦЭВІЧ

ГОРАДЗЕНШЧЫНА Ў НАЦЫЯНАЛЬНЫМ РУХУ У 1918-1919 ГАДОХ

6. Аліянцкія місіі

Як-ні-як беларускае пытаньне выплыла ў Парыжы таксама на паверхню. У аснаўным ніхто з аліянтаў не прызнаваў права для Польшчы на беларускія і ўкраінскія землі. У аліянтаў пачаўся мантаж усходняй лініі польскіх інтарэсаў, названай пазьней "лініяй Кэрзона".

Лінія гэта пакідала за Палякамі Сувальшчыну, Аўгустоўшчыну, Беласточчыну, Бельшчыну - землі ўжо фактычна захопленыя Палякамі. Дзеля вызначэньня гэтай лініі прыязджалі ў Польшчу, у Горадзеншчыну, у Галіччыну, у Жамойць многія аліянцкія місіі, якія стараліся наладзіць суадносіны Палякаў з усходнімі суседзямі. Яшчэ ў палове студзеня 1919 дзейнічала на ўкраінскім паграніччы, дзе йшлі баі Украінцаў з Палякамі за Львоў і Галіччыну, французская вайсковая місія пад кіраўніцтвам ген. Бар-тэлемі. 12 лютага 1919г. у Варшаву прыязджала вялікая аліянцкая місія ў складзе: брытэйскага прадстаўніцтва пад кіраўніцтвам палк. Картона дэ Вярт, амэрыканскага прадстаўніцтва пад кір. праф. Лерда, італьянскага - пад кіраўніцтвам палк. Стабіле. Да гэтай аліянцкай місіі далучылася з украінскага фронту і французская місія ген. Бартэлемі. Камісія вызначала дэмаграфічныя лініі польскіх і суседніх інтарэсаў і старалася спыніць змаганьне Палякаў з Украінцамі.

У днях ад 15 да 19 лютага наведвала Горадню з Коўні амэрыканская апаравізацыйная місія пад кіраўніцтвам палк. Грова, маёра Роса і маёра Двайдта Айзэнгаўэра, пазьнейшага генэрала і прэзідэнта ЗША. Амэрыканская місія была спынілася ў гатэлі "Рояль" на Саборнай вуліцы. Яна чакавалася матарыяльным стаянам насельніцтва, беларускай Горадзенскай Управай і беларускімі вайсковымі аддзеламі. Палк. Езавітаў перадаў ёй мэмарыял аб зьвязаных Палякаў у Горадзеншчыне. У іншым мэмарыяле былі прадстаўлены апаравізацыйныя патрэбы беларускага насельніцтва.

Амэрыканская місія выклікала падозраньні ў Палякаў, што Амэрыка зацікаўлена ў падтрыманьні ўраду БНР і недатыкальнасьці беларускай тэрыторыі. Таму Палякі падаслалі 30 агентаў з мэтай нападу на амэрыканскую місію дзеля скампрамітаваньня беларускага ўраду. Аднак хуткая акцыя каманданта гор. палк. Дзімідава не дапусьціла да непарадкаў.

Амэрыканская місія выехала 19 лютага ў Варшаву, дзе далучылася да прабываючай там альянскай Камісіі, аб якой раней была мова. Да станцыі Лапы адвёз місію камандант гораду палк. Дзімідаў у спецыяльным самаходзе пад аховай, даючы амэрыканскім гасьцям 6 вайсковых кajuхоў з прычыны вялікага марозу.

Бытнасьць альянскай Камісіі ў Польшчы паўстрымлівала агрэсіўныя акты Палякаў, так што на тыдзень два было зацішша. Але калі Украінцы на Львоўскім фронце не прынялі аліянцкіх умоваў замірэньня, нявыгадных для Украіны (28 лютага), і аліянты незадаволеныя выехалі з Варшавы на пачатку сакавіка 1919, Палякі зноў выкарысталі неакрэсьленае становішча ды пачалі далейшы наступ на ўкраінскі і на беларускі адрэзак.

Такім чынам ужо ў другой палове сакавіка 1919 польскія аддзелы, што стаялі ў Горадзеншчыне й Віленшчыне зноў сталі рабаваць насельніцтва, арыштоўваць беларускіх ахвіцэраў, каторыя наведвалі мястэчкі й вёскі дзеля вярбоўкі ў беларускае войска і г.д.

Зноў пасыпаліся пратэсты ўраду БНР, Беларускага Міністра і жамойцкага ўраду на Мірнай Канфэрэнцыі ў Парыжы. Вынікам іх быў паўторны прыезд аліянцкай місіі ў Варшаву ў канцы са-

кавіка 1919. Лейд Жорж гэтак выказаў абурэньне на нагласьць польскай агрэсіі:

"Мы здабылі свабоду для народаў, якія ня мелі найменшае надзеі на яе - для Чэхаў, Палякаў і іншых, яны атрымалі яе коштам крыві Італьянцаў, Французаў, Ангельцаў, а цяпер мы маем найбольшыя клопаты, каб не дапусьціць іх захопліваць тэрыторыі іншых народаў ды накідаць гэтым народам такую самую тыранію, пад якой яны самі цяпелі стагодзьдзі".

Але вартасьць гэтых місіяў была невялікая. На чале іх стаялі людзі, якія ня мелі паняцця аб народах царскай імперыі, ведалі толькі Палякаў і іх падтрымоўвалі. Так у чарговай місіі Нуленс і Лерд Говард занялі адразу прапольскае становішча. Яны выказаліся за перадачу Польшчы ўсіх беларускіх зямель Віленшчыны й Горадзеншчыны, за вынятак Сьвянцяншчыны, завужваючы інтарэсы жамойцкай дзяржавы да этнаграфічнай Жамойці, аддаючы ёй Сьвянцяншчыну за жамойцкі павет Марыямполя. Гэта была палітыка Пілсудзкага, які не хацеў забіраць Жамойці, а толькі беларускія землі.

Пілсудзкі гэтак хваліўся аб прапольскасьці місіі ў лісьце да Лявона Васілеўскага:

"Цяпер мне ўдалося адчыніць дзьверы для палітыкі адносна Беларусі й Літвы. У часе быць тут (у Варшаве) прадстаўнікоў Антанты я толькі наклаў у вусны прадстаўніку Англіі аб справах літоўскіх, што калі ён будзе мець уплыў на гэтыя справы, дык думаю, што гэта будзе мець уплыў для нас карысны ды ня супярэчны нашай думцы вызваленьня нашых крэсаў ад бальшавікоў."

Польскай агрэсіўнай палітыцы спрыяла яшчэ пастанова нямецкага ўраду аб эвакуацыі нямецкіх войск з Горадні й Горадзеншчыны на пачатку сакавіка. У гэтай справе Беларускі Міністар Я. Варонка 11 сакавіка 1919г., ужо пераехаўшы ў Коўню, гэтак пісаў да Цымэрлі:

"Зь верагодных крыніц мне ведама, што нямецкія войскі пакідаюць у найбліжэйшай будучыні г. Горадню, пасля чаго польскія легіёны думаюць заняць Горадню і зьнішчыць усю работу беларускіх арганізацыяў. Прашу мяне павядоміць, магчыма найхутчэй, што зроблена для таго, каб нямецкі ўрад пакінуў акупаваныя войскі яшчэ на некаторы час у г. Горадні і ў паўдзённай частцы Літвы. Трэба прыняць пад увагу, што ў Горадні знаходзяцца беларускія вайсковыя аддзелы, якія могуць супраціўляцца Палякам."

Цымэрле даў адказ 14 сакавіка 1919, заяўляючы, што эвакуацыя нямецкіх войскаў з Горадні ёсьць на паграбаваньне аліянтаў, бо нямецкі ўрад сам ня будзе супраціўляцца бальшавіком.

7. Паход Палякаў на Вільню і эвакуацыя Немцаў

У гэтую трывожную хвіліну ў Горадню была выклікана з Коўні 5-я беларуская рота дзеля ўзмацненьня гарнізону. У справе яе езьдзіў у Коўню палк. Дзімідаў. Тым часам Пілсудзкі выслаў у Горадню ген. Фалевіча на каманданта крэпасці. Хоць нямецкія акупаваныя часткі яшчэ аставаліся ў горадзе, але яны не супрацьстаяліся, бо былі заняты эвакуацыяй. Антонаў у сваіх успамінах піша: "Немцы да выхаду з Горадні даўно ўжо рыхтаваліся: забіралі і вывозілі ў Гэрманію ўсё, што пападалася ім пад рукі і мела якую колечы цэннасьць, рвалі фарты крэпасці, вывозілі на частках войска й жыхароў, якія хацелі трымацца далей ад новых заваявальнікаў. Рыхтаваліся да ад'езду ўсе ўрадоўцы Беларускага Міністэрства і многія беларускія дзеячы, бо кожны зь іх ясна ўяўляў, чым падзякуюць ім паны-акупанты за іхную працу."

15 сакавіка 1919г. у Горадню ўвайшло польскае войска ў сваім паходзе на Вільню. Згодна з умовай Палякаў зь Немцамі, польскае войска ладалася на чыгунцы й накіроўвалася ў кірунку Вільні. На вуліцах было поўна жаўнераў, сям-там яны турбавалі Жыдоў. Парадак агульны ў горадзе трымала беларускае войска.

Таго ж самага дня (15 сакавіка) Беларускі Міністар Язэп Варонка зьвярнуўся з нотай да мяшанай аліянцкай місіі ў Коўні пад старшынствам франц. палк. Рэбуля, прадстаўляючы небясьпеку ў Горадні. Такім чынам 16 сакавіка 1919 названая аліянцкая місія з прадстаўнікамі з жамойцкага ўраду была ўжо ў Горадні. Тут палк. Езавітаў перадаў ёй мэмарыял аб польскіх зьвязаных Палк. Рэбуль сказаў не перашкаджаць Палякам у іхным руху на ўсход, а для далейшых перамоваў місіі, да якой далучыўся і Езавітаў, выехала ў Варшаву.

19 сакавіка 1919г. Вільня была ўжо вызвалена Пілсудзкім ад бальшавікоў. Там жа ён выдаў ведаму адозву да насельніцтва, маскуючыся:

"Польскія войскі, якія я прывёў сюды дзеля адхіленьня панаваньня гвалту і насільля, дзеля скасаваньня улады, накіненай насельніцтву - гэтае войска нясе вам усім вольнасьць і свабоду. Хачу вам даць магчымасьць разьвязкі нутраных, нацыянальных і рэлігійных спраў так, як самі будзеце хацець без ніякага гвалту ці ціску з боку Польшчы."

Запраўды твар Пілсудзкага добра відаць у ягоным выказваньні да Падарэўскага, каторага тады пасылаў у Парыж. Пілсудзкі яму казаў, што трэба сілай тварыць факты, каб пасыла магчы іх праўна апраўдаць. Падарэўскі яму прапанаваў прыняць амэрыканскай фэдэрацыі, Пілсудзкі станоўча адкідаў фэдэрацыю. "Прынцыпы фэдэрацыі, - казаў ён, - нельга праводзіць на гэтых землях (г.зн. беларускіх), бо мы прыходзім із зброяй, што прырэчыць прынцыпам фэдэрацыі. Дый няма тут тых, хто хацеў бы гэткай фэдэрацыі."

У Горадні, пакуль што, Палякі не чапалі беларускіх уладаў і войска. Мала таго, фармальна ўладу ў горадзе трымалі Беларусы. 18 сакавіка 1919 за подпісам палк. Усьпенскага была расклеена адозва да насельніцтва, якая заклікала да парадку й супакою. Урад БНР і многія беларускія дзеячы крыху раней (14 сакавіка) выехалі ў Коўню, Езавітаў быў у Варшаве (із Смолічам) дык у Горадні найвышэйшай уладай быў камандуючы беларускім палком палк. Усьпенскі, намесьнік Езавітава. Ён верыў, што удалася наладзіць супрацоўніцтва з Палякамі. Ён пачаў перамовы з адумымым прадстаўніком Пілсудзкага палк. Нянеўскім. 22 сакавіка было ўзгоднена зь ім, што беларускаму войску пакідаецца свабода дзеяньня ці аставацца на месцы, ці выязджаць у іншае месца, на загад Коўні, зь якой тэлефонная лінія і сувязь ня будучь нарушаны. Гэта дагаворанасьць была перададзеная тэлефанічна ў Коўню, адкуль прыйшла таго ж дня фанэграма за подпісам ваяводы Міністра Мэркіса, каб беларускія аддзелы аставаліся на месцы, і што можна з Палякамі на пададзеных умовах падпісаць пагадненьне.

8. Умова з палякамі.

Умова з Палякамі была падпісаная наступнага дня, 23 сакавіка 1919. Зьмест яе наступны:

Дзеля наладжваньня прыцельскіх суадносінаў між прадстаўнікамі Беларускай палк. Усьпенскай, палк. Равіч-Шчэрбай, палк. Юшкевічам з аднаго боку, а прадстаўніком польскага ваяводнага штабу падпалкоўнікам Нянеўскім з другога, пастанаўляецца наступнае:

1. Першы Беларускі Полк астаецца як самастойная адзінка, што ўваходзіць у

склад жамойцкіх збройных сілаў. Яму гарантуецца свабодны выбар ці аставацца ў Горадні, ці выехаць у іншае месца незалежна ад Палякаў.

2. Польскае ваеннае камандаваньне гарантуе поўнае няўмешваньне ў нутраныя справы Палку, як у ягоную арганізацыю, узбраеньне, выпкаленьне, а таксама свабоднае ўтрымваньне тэлефоннай лучнасьці Горадня-Коўня з жамойцкімі ўладамі.

3. Горадзенскі Полк падпарадкаваецца польскаму каманданту крэпасці Горадня, што не зьмяняе паставаў п.2 дагавору. Ён ня можа быць выкарыстаны інакш, як толькі да супрацьбальшавіцкай абароны крэпасці.

4. Горадзенскі Беларускі Полк можа адступіць ад гэтай умовы, калі з тэхнічных меркаваньняў ці з палітычных перашкодаў наступіць папсаваньне польска-беларускіх суадносінаў.

5. Беларуская старана згадзілася падпісаць умову ў польскай мове.

Падпісалі: палк. Усьпенскі, кам. Палка, палк. Равіч-Шчэрба, стар. шт. палк. Юшкевіч, ст. гасп. част. шт. палк. Нянеўскі, прад. поль. в. штабу.

Горадня 1919, IV, 23.

Дагавор гэты быў падпісаны а 3 гадзіне папаўдні, а ўжо а 6 гадз. прыйшла тэлеграма з Бэрліну за пасярэдніцтвам Коўні, што нямецкая эвакуацыя з Горадні спыняецца, і каб не падпісваць умовы з Палякамі. Аднак тры гадзіны ўжо было запозна.

Устрыманьне нямецкай эвакуацыі з Горадні на некаторы час супакойла нэрвовую сытуацыю ў Горадні. 24 сакавіка вярнуўся ў Варшаву палк. Езавітаў, які зь месца супрацьставіўся падпісанай умове з Палякамі і хацеў эвакуаваць Беларускі Полк з Горадні. Таксама і Немцы вызначылі на 25 сакавіка тэрмін на эвакуацыю Палка. Былі прадстаўлены дзеля гэтага вагоны Горадні. Аднак 25 кр. былі атрыманы з ваяводнага міністэрства Коўні і ад нямецкага ваяводнага міністра Носкі тэлеграмы, у якіх гаварылася, што паколькі нямецкая эвакуацыя з Горадні стрымана, мае аставацца й Беларускі Полк. Тады палк. Езавітаў перадаў камандаваньне Палком палкоўніку Антонаву, а сам выехаў у Коўню.

9. Эвакуацыя немцаў і напад палякаў

На самай справе Нямецкая эвакуацыя ня была прадоўжана. Ужо 26 сакавіка Немцы перадалі ўладу ў Горадні Беларускаму Палку, а самі грузіліся да выезду. Антонаў піша, "у апошні час перад адыходам Немцы асабліва спагана адносіліся да Беларусаў: бывалі на беларускіх вечарынах, не праводзілі рэквізыцыяў ды перасталі трымаць сябе заваявальнікамі". Гэта толькі асьмелывала Палякаў. Ужо 27 сакавіка на вуліцах Горадні зьявіліся польскія легіянеры. У ваколіцах Горадні былі бальшавікі.

28 сакавіка 1919 г. а першай гадзіне ноччу польскія войскі напалі на Горадзенскі конны эскадрон, яго разброілі, арыштоўваючы ахвіцэраў і жаўнераў ды памяшчачы іх у Станіславоўскім двары каля Горадні. Пры гэтым была забраная каса эскадрону ў ротм. Глінскага - 2.900 марак.

29 сакавіка 1919 г. апошнія нямецкія аддзелы выехалі з Горадні. У полудзень увайшлі ў Горадню польскія войскі. Над горадам узьвіўся польскі сыцяг. Палянафільскія элементы на сваіх дамох павывешвалі польскія сьцяжкі, арлы. Жыды адразу павярнулі ў бок новых акупантаў. Ніякіх непарадкаў у горадзе ня было..

(Працяг будзе).

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

ВЕСТКІ З ЛЕТУВЫ

* З часу ўвядзення ў Летуве нацыянальнай валюты выяўлена звыш тысяч падробленых банкнот: 15 купюр вартасцю 100 літаў, 650 - 20 літаў, 390 - 50 літаў і каля 50 - вартасцю 10 літаў. Спачатку іх выраблялі з дапамогай дасканалай памнажальна-капіравальнай тэхнікі. А ўсе адшуканыя за апошні час фальшывыя літы зроблены ў друкарнях. Знойдзена таксама шмат падробленых манет: звыш 400 - пяцілітавыя, каля 30 - двухлітавыя і 27 - адналітавыя.

Летась зафіксавана каля 300 купюр падробленых даляраў ЗША. А ў студзені бягучага года ў Вільні паліцыяй затрыманы чалавек з мільёнам фальшывых расейскіх рублёў.

* Найбольш дарагія кватэры ў Летуве - у старой частцы Вільні. Квадратны метр ацэньваецца тут у 350-450 даляраў ЗША. Жыхары рэспублікі ўсё часцей аддаюць перавагу малым кватэрам. Кошт аднапакаёвак зараз вагаецца ад 4 да 8 тысяч даляраў.

Зьнізіўся таксама попыт на дамы. За двухпавярховы асабняк сярэдняй велічыні ў прыгарадзе Вільні трэба заплаціць 40-50 тысяч даляраў. Кошт жылля залежыць ад становішча на рынку працы ў пэўным месцы. Самыя высокія цэны сярод раёнаў у Шырвінтае, бо немцы збіраюцца будаваць тут вялікае прадпрыемства.

* Пры Міністэрстве аховы здароўя створаны новы дэпартамент, абавязак якога - клапаціцца пра здароўе здаровых людзей. Яго супрацоўнікі будуць займацца ў асноўным асветніцкай дзейнасцю, бо на 40-45 працэнтаў здароўе чалавека залежыць ад вобразу жыцця.

* Кожны трэці з жыхароў Летувы, цяпер ужо нябожчыкаў, мог бы жыць, бо яны памерлі ў выніку няшчасных выпадкаў, становіліся ахвярамі забойцаў ці былі самазабойцамі. Летась толькі шляхам самагубства разьвіталіся з жыццём каля 1500 чалавек, а колькасць тых, хто спрабаваў гэта здзейсніць - у 10 разоў болей. За ўсю гісторыю краіны гэта самыя высокія паказчыкі.

РЭКАМЕНДАВАНЫ ДА СЭРЫЙНАЙ ВЫТВОРЧАСЦІ

Берасьцейскім акцыянерным таварыствам "экспрэс-сэрвіс" асвоена вытворчасць складанай медыцынскай тэхнікі - прыстасавання для біялагічнай ачысткі крыві, прызначанага для аўтаматычнага ўвядзення лекаў пацыенту з зададзенай урачом хуткасцю. Гэта навінка прайшла клінічныя выпрабаванні ў бальніцах Менску і рэкамендавана для практычнага прымянення "Белмэдытэхнікай".

АД БЯРЭСЬЦЯ ДА КРАСНОГА

Хутка распачнецца рэканструкцыя аўтамагістралі "Берасьце-Масква". Аб гэтым можна меркаваць з пастановы Саўміна Беларусі, зацвердзіўшага інвэстыцыйны праект і вызначаючага на гэтыя мэты 109 мільёнаў экю (на сённяшні дзень курс аднаго экю па версіі Нацыянальнага банку РБ складае больш 7,5 тысячы рублёў). Гэтыя крэдыты прадстаўлены Эўрапейскім банкам рэканструкцыі і разьвіцця. Асноўная яго частка (каля 80 мільёнаў экю) павінна быць асвоена ў бліжэйшыя тры гады.

Цікава й тое, што валюта выдаткоўваецца на абсталяваньне хуткаснага аўтабана ад Берасьця да мяжы з Расеяй. Далей траты давядзецца весці нашаму магутнаму ўсходняму суседу.

УРАДЖАЙ З ПАМЕЖЖА

Берасьцейскія памежнікі падлічваюць вернуцца з іх дапамогай дзяржаве дабро за мінулы год. У "зайчыкавым" эквіваленце сума набегла вялікая - каля 45 мільярдаў рублёў. І гэта толькі на памежным пераходзе "Брэст". "Ураджай", сабраны ў гэтых мясцінах за мінулы год, аналагаў ня мае. Гэта валюта,

ВЕСТКІ З ПОЛЬШЧЫ

ДАВЯДЗЕЦЦА ПЛАЦІЦЬ ПА ПРАЦЭНТАХ

Зараз зьнешні доўг Польшчы складае 48 мільярдаў злотых. Сёлета неабходна заплаціць толькі па працэнтах, але нават у гэтым выпадку дзяржбюджэт павінен выдзяліць 30 трыльёнаў злотых - у 2,5 раза болей, чым летась. Найбольшую запазычанасць (28,9 мільярда даляраў) Польшча мае перад Парыжскім клубам (заходнія краіны - крэдытары). Затым ідзе Лонданскі клуб (камэрцыйныя банкі) - 12,7 мільярда даляраў.

ПОЛЬСКИ БЮДЖЭТ-94

Законапраектам аб бюджэце на бягучы год, які ўрад Польшчы прапанаваў на разгляд парламэнту, прадугледжаны тры прыярытэтных напрамкі: падтрымка інвэстыцый, заахоўваньне экспарту, а таксама абарона найбольш бедных груп насельніцтва й супрацьдзеянне тэндэнцыі скарачэння выдаткаў на бюджэтную сферу. Згодна яму сярэдні заробак складзе 5 мільёнаў 80 злотых (на 2 працэнты больш, чым летась). У прамысловасці яна будзе 5 мільёнаў

230 тысяч злотых, а на прадпрыемствах і ва ўстановах, якія фінансуюцца з бюджэту - 4 мільёны 775 тысяч злотых. 26 трыльёнаў злотых пойдзе на павышэнне зароботнай платы ў бюджэтнай сферы. Сярэдні курс амэрыканскага даляра да злотых складзе 23 тысячы 614 злотых, а ў сьнежні дасягне 26 тысяч 300 злотых. Са сьнежня 1993 года па сьнежань бягучага даляра падаражае на 24 працэнты. Колькасць безработных павялічыцца на 190 тысяч і складзе 3 мільёны 50 тысяч чалавек. Захаваюцца існуючыя прынцыпы дацэраваньня. Яны будуць датычыцца чыгуначнага й аўтамабільнага транспарту, школьных падручнікаў і рэструктурызацы вугальных шахт. Ліквідуецца даплата на паліва, якое набывалі сяляне. Прыбыткі ад прыватызацыі павялічацца на 4,8 трыльёна злотых і складуць 12,3 трыльёна. Узрасьце колькасць падаткаплацельшчыкаў. Падатак на дадатковы кошт будуць плаціць фірмы, гадавы прыбытак якіх перавышае 1,2 мільярда злотых. Захаваецца 7-працэнтная стаўка для энэрганоўбытаў і ўсіх паслуг, зьвязаных з будаўніцтвам жылля. Падаходны падатак ня зьменіцца й складзе 40 працэнтаў. Да канца сакавіка захаваецца падатак на звышнорматыўны заробак.

Потым будуць распрацаваныя іншыя формы кантролю за зарплатай. Амаль у тры разы павялічацца асігнаваньні на актывізацыю экспарту.

ЗША ПАКУЛЬ ЛІДАР

Амэрыканцы ўклалі ў эканоміку Польшчы да сьнежня мінулага года каля мільярда даляраў, што складае больш за трэць усіх інвэстыцый, ідуць размовы і аб другім мільярдзе. А італьянцы выдзяляць каля 2 мільярдаў. Пакуль што апошніх прадстаўляюць толькі тры фірмы ("Фіат", "Фортрэйд" і "Лукіні"), а ЗША - некалькі дзесяткаў.

Затым ідуць галандцы (233 мільёны даляраў), немцы (212 мільёнаў), аўстрыйцы (195 мільёнаў) і французы (177 мільёнаў).

Меньш за ўсіх інвэстыравалі ЮАР і былая Югаславія - па 3 мільёны даляраў, Люксембург і Грэцыя - па 2 мільёны.

85 працэнтаў замежнага капіталу накіравана ў пэсьць галін прамысловасці: харчовую, цэлюлозна-папяровую, хімічную, электратэхнічную і электронную, дрэваапрацоўваючую і швейную прамысловасці.

(ПТ)

ЗЬЯДНАЛА РОДНАЯ ПЕСНЯ

Больш за год існуе пры Гарадзенскім доме культуры вакальна-інструментальны ансамбль беларускай народнай песні "Гасыцінец". У "Гасыцінцы" сабраліся людзі самых розных прафэсій, але іх аб'ядноўвае любоў да роднага музычнага слова, да вытанчанай гамы беларускай народнай песні. Завадатарамі й складальнікамі канцэртных праграм калектыву зьяўляюцца М.Саковіч, Т.Чуган і А.Карповіч.

Г.У.

Фатаграфаваньне А.КАРПОВІЧ.

унікальныя іконы, каштоўныя мэталы і іншае.

Памежнікаў і мытнікаў хвалюе той факт, што Берасьце ўсё часцей становіцца пераважным пунктам наркатыхчых рэчываў і ўрана з Эўропы ў краіны Усходу.

Пётр ЖЭБРАК.

НА 13-ЫМ КІЛЯМЭТРЫ МЕНСКАЙ ШАШЫ, МАГЧЫМА, БУДЗЕ МАТЭЛЬ

Днямі адзін гарадзенскі камэрсант зьявіўся да гарадзенскага райсавету з запытам аб вяртаньні яму нацыяналізаванай пасля вайны спадчыны - хутара памерам 15 гектараў на 13-ым кілямэтры Менскай шашы.

У прыватнай гутарцы гэты ж камэрсант згадаў карэспандэнту так: "Я жадаю вярнуць сваю бацькоўскую спадчыну з мэтай стварыць бліз Горадні матэль, дзе хачу размясціць гатэль з рэстаранам, барам, басэйнам і аўтастаянкай.

Ведаю, што гэту зьдзейсьніць будзе складана. Але ад сваёй задумы не адступлюся."

Г.У.

Запрашаем на сьвяточную вечарыну, прысьвечаную 76-ым угодкам Беларускай Народнай Рэспублікі, якая адбудзецца ў тэатры лялек 25 сакавіка. Пачатак у 18.30.

АБ'ЯВА

Рада гісторыка-культурнага клюба "Паходня" паведамляе, што пасяджэньні клюба адбываюцца кожны чацьвер а 19-ай гадзіне ў памяшканьні гарадзкога Дома культуры. Запрашаем усіх жадаючых.

Рада "Паходня".

Гарадзенская вабласная Рада БНФ заклікае

У гэты складаны й цяжкі для нашай Бацькаўшчыны, Беларусі час, калі ўладныя намэнклятурныя структуры расфранцаўваюць і распрадаюць здабытак нашага народу, выступаюць супраць беларускай незалежнасьці, мовы і культуры, усім, каму не абыхаваў лёс нашай дзяржавы, трэба

МП "ІНТЭСРЭВІС" мае на продаж у розьніцу й оптам дзіцячыя пакойчыкі, мяккія куткі "Піна", кутковыя канапы "Сабрына", навіясныя кухні з чыстым драўніны. Шукае камэрцыйных агентаў. Зьвяртацца на адрас: г.Горадня, вул.Кастрычніцкая, 6, трэці паверх, тэл. 45-30-67.

аб'яднацца ў шырокім фронце, пад шандар Беларускага Народнага Фронта «Адраджэньне», уступаць у БНФ!

Пішыце на адрас: 230025, г. Горадня, а/с 139. Тэлефануйце штодзень з 9.00 да 17.00 па тэлефоне 45-41-83.

Старшыня Рады БНФ «Адраджэньне».

Спадар М. БАЎСЮК.

«ПАГОНЯ»

РЭДАКЦЫЯНАЯ КАЛЕГІЯ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Зак. 955

— 3934 экз.